

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XLIV. De Meletio Antiochiae Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Ἐναντία τοῖς οικείοις δόγμασιν ἐπραΐον ταῦτα κατεργασάμενοι, τὴν μὲν ἀναγνωδίσαν πῖνι εἰς τὴν δριμίλιον μὲν τῆς γρομένης περὶ δὴκας, ὡς διορθώσαντες ἐξαπέσειλαν ἐντεταμένους μὴ ὑπογράφουσι αὐτῇ ἐξορίζεσθαι, καὶ πρὸς αἴμα ἔβασιλέως γνώμα ἣ κατὰ τὰ ἴσα αὐτῶν πεπραγμένα, τοῖς τε ἄλλοις τοῖς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ὁμοδόξοις, καὶ πατριφίλῳ τῷ σκυθοπόλειω Ἰδοκίῳ τῆς σελδουκίας Ἰππὶ τὴν οικίαν ἐνδὺς ὤρμησε πόλιν ἐνδοξίαν ἣ ἀναδειχθέντι τῆς μεγαλοπόλεως, τῶν καὶ ταῦτα καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ὀνομαζομένη Ἐφία ἐν σκαυίδῃ, ἐν ὑπαλείᾳ κωνσταντίας τὸ δέκατον, καὶ Ἰουλιανῆς καίσαρος τὸ τρίτον, ἡ πεντηκαίδεκάτη τῆς Φεβρουαρίου μηνὸς ἐνδοξίᾳ δὲ καθορθεῖς εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς, πρῶτην ἐκείνῳ τὴν πολυθρύλλητον ἀφῆκε Φωίῳ, Φεβρουάριος ὁ πατὴρ ἀσέβης ὁ υἱὸς εὐσεβῆς. Θορύβος ἦν καὶ ἀσεβείας ἐπὶ τῷ γρομένῳ, μηδὲν ἔφη, ταράσσεται πρὸς τὸ λεχθέν ἴσα ἡμεῖς ὁ γὰρ πατὴρ ἀσέβης, ὅτι ἐδὲνα σέβει ὁ υἱὸς εὐσεβῆς, ὁ πᾶσι δὲ τὸν πατέρα τοιαῦτα ἣ ἐνδοξίαν εἰπόντι, ὁ μὲν θορύβος καλεσάλη γέλωτος ἣ ἀντὶ θορύβου καλεῖται πολὺς τὴν ἐκκλησίαν καὶ μένει τὸ λεχθέν, ἀρεῖ δὲ εὐθὺς γελάμενοι τοιαῦτα γὰρ οἱ ἀρεσιάρχαι Ἐφισομένοι, καὶ πρὸς τοιαύτας ἀχολαζόμενοι λέξεις, τὴν ἐκκλησίαν διέσπασαν τῷ τῷ μὲν ἐν τοιαῦτο τέλει καὶ ἡ ἐν κωνσταντίᾳ πόλει γρομένη σωὸδ ἔχεν.

reputabant, se suis ipsorum decretis contraria gerere. His rebus perfectis, lectam fidem cum supplemento, tanquam à se correctam, Ariminum miserunt; mandantes ut quicumque ei nollent subscribere, ex Imperatoris edicto in exilium pellerentur. Postremo cuncta à se gesta, tum aliis per Orientem qui idem cum ipsis sentiebant, tum Patrophilo Scythopoleos Episcopo significarunt. Hic enim ab urbe Seleucia rectà in suam civitatem contenderat. Porro Eudoxio in urbe regia sacerdote constituto, magna Ecclesia quæ Sophia cognominatur, sub idem tempus dedicata est, Consulatu Constantij decimo & Iuliani Cæsaris tertio, quintodecimo die mensis Februarii. Eudoxius vero simul atque in sede illa collocatus est, primam hanc protulit sententiam, quæ omnium sermone celebratur: Pater *ἀσέβης*, filius *εὐσεβῆς*. Unde cum tumultus ac seditio exorta esset: nolite, inquit, turbari ob ea quæ dixi. Nam pater quidem *ἀσέβης* est, quippe qui neminem colit. Filius autem *εὐσεβῆς*, quia colit patrem. Quæ cum dixisset Eudoxius, tumultus quidem sedatus est: ingens vero risus in Ecclesia excitatus tumultum excepit. Atque hoc dictum cum risu & cachinno hæcenus commemoratur. Hujusmodi cavillationibus utentes heresiarchæ, & in talibus oculis occupati, Ecclesiam disciderunt. Atque hunc finem Constantinopolitana quoque synodus sortita est.

Κεφ. μδ'.

Πρὸς Μιλετίου Ἀντιοχείας ἐπισκόπου.

Ἡ δὲ λοιπὸν καὶ τὰ περὶ μελετίου λεχθέντα γὰρ, ὡς μικρὸν ἐμπροσθεν εἶπον, τῆς δριμυλίων σεβασείας ἐπίσκοπος, παρεβλήθη, εὐσαφῆς καθαιρεθέντι ἐκ τῆς σεβασείας εἰς βέργιαν τῆς συρίας μελλυέχθη γρομένος ἣ ἐν τῇ σελδουκίᾳ σωὸδῳ, καὶ τῇ πῖσει τῷ πατρὶ ἀνάκλιον ὑπογράφας, ὡς εἶχεν ἐπὶ τὴν βέργιαν ἀνεχώρησε γρομένος ἣ τῆς ἐν κωνσταντίᾳ πόλει σωὸδῳ, οἱ ἐν ἀντιοχείᾳ πυθόμενοι τὸν ἐνδοξίον καταπεφρονηκέναι μὴ τῆς αὐτῶν ἐκκλησίας, ἐπὶ δὲ τὸν πλεῖστον κωνσταντινουπόλεως διοκεκληκέναι μετὰ πεμφάμενοι τὸν μελετίον ἐκ τῆς βέργιας,

CAPUT XLIV.

De Meletio Antiochia Episcopo.

NUnc tempus est ut de Meletio dicamus. Hic enim post depositionem Eustathij, Sebastie Armeniorum Episcopus factus est, sicut paulo ante dixi. Postea vero à Sebastia translatus est Berceam quæ urbs est Syria. Cumque Seleuciensi Concilio interfuisset, & fidei illuc ab Acacio editæ subscripsisset, rectà inde Berceam repetiit. Post hæc Concilio apud Constantinopolim congregato, Antiocheni cum Eudoxium competissent spreta ipsorum Ecclesia ad Constantinopolitanæ sedis opulentiam transfuisse, Meletium Bercea accitum,

in sede Antiochena collocant. Hic initio quidem de dogmatibus fidei differere superfedit, solamque morum doctrinam auditoribus suis tradidit. Progressu vero temporis, Nicenam illis fidem exposuit, & consubstantialis doctrinam asserere cepit. Quæ cum accepisset Imperator, cum quidem relegari iussit: Euzoium vero, qui unâ cum Ario olim depositus fuerat, Antiochenis Ecclesiæ Antistitem fecit promoveri. Verum quotquot propenso erga Meletium animo erant, relicto Arianorum cætu, separatum conventus egerunt: cum ii qui ab initio consubstantialis doctrinam probaverant, communionem ipsorum retugissent, eo quod Meletius Arianorum suffragio ordinatus fuisset, ipsique ejus sectatores baptismum ab iisdem suscepissent. Ad hunc modum Antiochenis quoque Ecclesia duas in partes, licet in doctrina fidei consentientes, divisa est. Interea Imperator, cum ipsi nuntiatum fuisset Perfæ iterum expeditionem movere adversus Romanos, prope Antiochiam perrexit.

CAPUT XLV.

De heresi Macedonii.

AT Macedonius qui Constantino-
poli expulsi fuerat, condemnationem iniquo animo ferens, quiescere haudquaquam sustinuit: sed ad alterius partis Episcopos, qui apud Seleuciam Acacium cum sociis deposuerant, transgressus est. Missa igitur ad Sophronium & Eleusium legatione, hortatus est, ut eam fidem quæ Antiochiæ primum exposita, ac deinde Seleuciæ confirmata fuerat, mordicus retinerent, eamque adulterino vocabulo *εμοιούσιον*, id est similis substantiæ cognominarent. Proinde multi ex amicis & familiaribus ad eum confluxerunt, qui nunc ex ejus nomine Macedoniani vocantur. Sed & quotquot in Seleucienſi Concilio ab Acacio disſenſerant, ab hoc tempore vocem *εμοιούσιον* palam asseruerunt, cum antehac eam minime evulgarent. Invaluit tamen apud plerosque hæc opinio, non à Macedonio primum istud excogitatum fuisse, sed à Marathonio, quem illi ad Episcopatū Nicomedienſis Ecclesiæ paulo ante promovcrant. Unde & Mara-

εις την ἀνιοχειας ἐκκλησίαν ἐνθεροῖσιν ἔ-
ῃ, πρῶτον μὲν ἀπὲρ δόγματι διαλέγεσθαι
ἵππετιθελο, μόνω δὲ τὴν ἡθικὴν διδασκα-
λίαν τοῖς ἀρχαῖαῖς προσήκειν προσείναν
τὴν ἐν νικαία παρλίθετο πίσιν, καὶ διδασκα-
τὸ ὁμοούσιον ταῦτα πυθόμεν ὁ βασιλεὺς
τὸν μὲν ἐξόριον γράει ἐκέλευσεν ἐυζοί-
ῃ τὸν ἡδὴ πρῶτερον ἄμα δρεῖα καθαρι-
θέντα, τῆς ἀνιοχειας ἐπίσκοπον πρῶτα
δῆναι πεποιθὲν ὅλοι δὲ τὴν πρὸς μελέτι-
διὰθεσιν ἔσασον, καλαλιπὸνίτες τὸ δρεῖαν
B ἄθροισμα, καὶ ἰδίαν τὰς σωματωγὰς ἐπι-
σαίλο τῶν τὸ ὁμοούσιον ἐξ ἀρχῆς φρενῶν
μὴ θελησάντων αὐτοῖς κοινωνεῖν, διότι ἐπὶ
δρεῖαν ἡ ψήφου τὴν χειροτονίαν μελέτι-
χε λαβὼν καὶ ὅτι ἀκολοθήσασιν αὐτῶ, ἐπὶ
ἐκείνων βαπτισθέντες ἐτύχων τῆτον μὲν
τὸν πρόπον, καὶ ἡ ἐν ἀνιοχειᾷ ἐκκλησίαι
ἔτερον ὁμόδοξον διεβίθη μέρῃ ὁ μὲν τὸ
σιλεύς, πυθόμεν κινεῖσθαι πάλιν καλὰ
μοῖων τὰ πρῶτων ἔθνη, ταχέως ἐπὶ τὴν
ἰοχειαν ἄρμησεν.

C

Κεφ. με'.

Περὶ τῆς Μακεδονίας αἰρέσεως.

Μακεδόνιος ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἐκκλησίας, ἔ μὴ φέρων τὴν καλῶς
κιν, ἡσυχάζειν ἔδαμῶς ἠείχετο ἀλλο-
δοκλίνας μὲν πρὸς τὰς ἑτέρας μέρ-
οὶ ἐν τῇ σελευκείᾳ κατέβησαν τὰς ἀπὸ
κίον διεπέσεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελευκείαν
ἐλεύσιον, ἀντέχεσθαι μὲν τῆς πρῶτερον
ἀνιοχειᾷ ἐπιθεσίης πίσεως, μετὰ ταῦτα
D ἐν σελευκείᾳ βεβαιωθείσης, καὶ πρῶτον
ὀνόματι ὁμοούσιον τὴν πίσιν ἐπισημασθῆναι
παρήνεσε σπεύρειον ἐν πρὸς αὐτὸν πρὸς
τῆ γνωρίμων αὐτῶ, οἱ νῦν μακεδονιανὸν
μαίριον ἐξ αὐτῶ ὅλοι τὴν κατὰ σελευ-
κειαν σωδῶ τοῖς ἀπὸ ἀνάκτιον διεκλήθησαν
Φανερώς τὸ ὁμοούσιον ἐδογματῶσαν τὸ πρῶ-
τερον, ἡδὴ μὲν οὐκ ἐπηρεάζοντες αὐτὸ φησὶ
δέ τις πρὸς τοῖς πολλοῖς ἐκράτει, ὡς οὐκ
μακεδονίᾳ τῆτον ἔυρεμα μακεδονίᾳ
μᾶλλον, ὃν μικρὸν ἐμπερῶσεν τῆς νικα-
δρείας πεποιθῆσαι ἐπίσκοπον διότι μακε-